Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

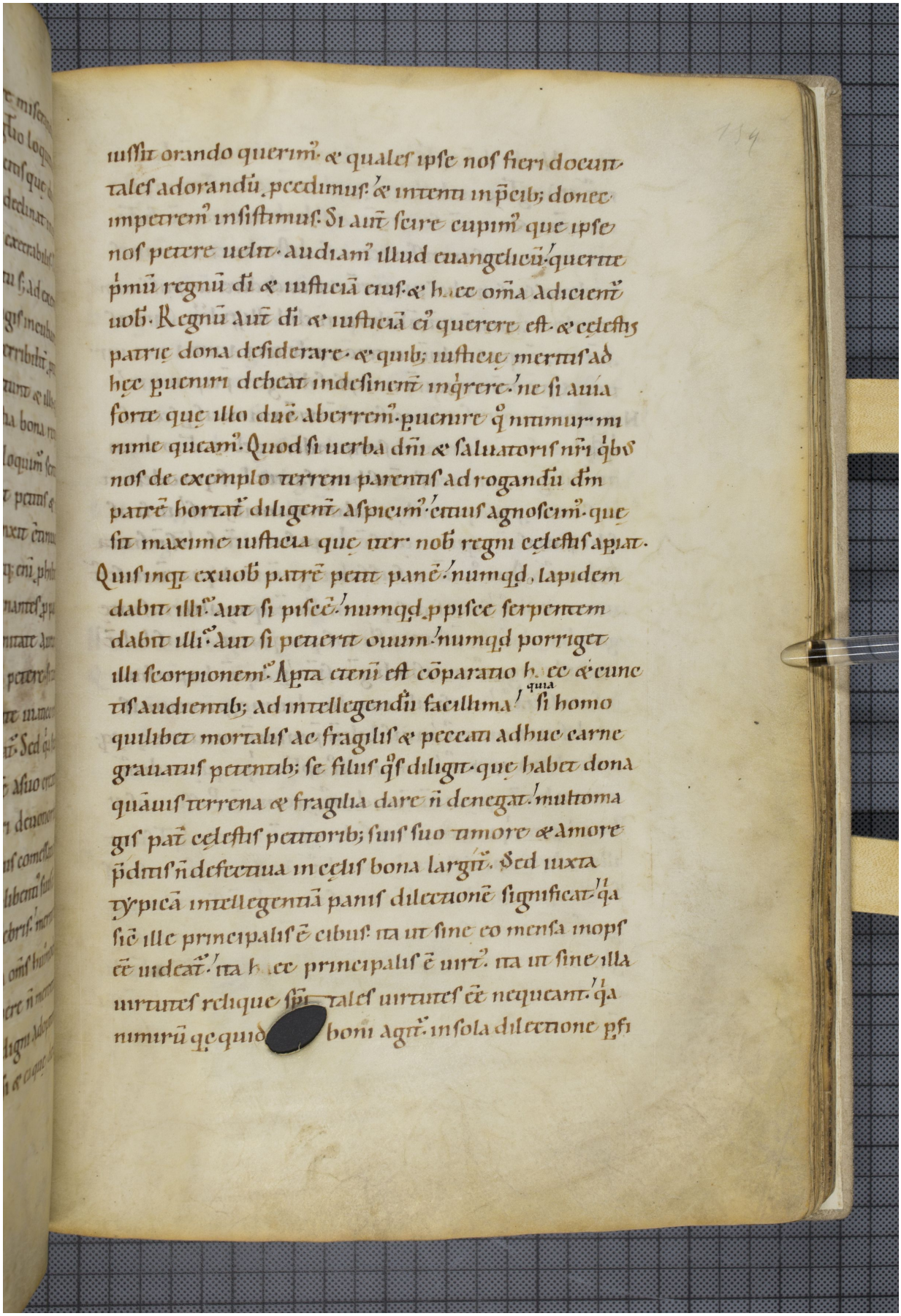

iussit orando querimus. & quales ipse nos fieri docuit
tales adorandum pecdimus. & intenti in preib; donec
impetremus insistimus. Si autem scire cupimus que ipse
nos petere uelit. audiamus illud euangelicum. querite
primum regnum dei & iusticiam eius. & hec omnia adicientur
uobis. Regnum autem dei & iusticiam eius querere est. & celestis
patrie dona desiderare. & quib; iusticie meritis ad
hec pueniri debeat indesinenter inquirere. ne si anima
forte que illo duce aberremus. puenire q nitimur mi
nime queamus. Quod si uerba domini & saluatoris nri quibus
nos de exemplo terrenis parentis ad rogandum dm
patrem hortatur diligenter aspiciamus. etiam agnoscimus. que
sit maxime iusticia que uer nos regni celestis aperiat.
Quis inquit ex uobis patrem petit panem. numquid lapidem
dabit illi. Aut si piscem. numquid ppisce serpentem
dabit illi. Aut si petierit ouum. numquid porriget
illi scorpionem. Apta etenim est comparatio hec & cunc
tis audientib; ad intellegendum facillima. quia si homo
quilibet mortalis ac fragilis & peccati adhuc carne
grauatus peccatib; se filius quis diligit. que habet dona
quamuis terrena & fragilia dare ni denegat. multoma
gis pater celestis petentib; suis suo amore & amore
pdmis ni defectiua in celis bona largitur. Sed iuxta
typicam intellegentiam panis dilectionem significat. qa
sicut ille principalis est cibus. ita ut sine eo mensa inops
esse uideatur. ita hec principalis est uirtus. ita ut sine illa
uirtutes reliquae spiritales uirtutes esse nequeant. qa
nimirum qe quod [illegible] boni agitur. in sola dilectione psi